

(המשך מעמוד 14)

אין לסעודיה כל עניין בחידוש אמבאר...
גו הנפט. להיפך, היא זקוקה לכל פטור...
דולר כדי לממן את התיעוש הדוהר שלה.

נשק הנפט הוא האמצעי הקטלני והיעיל ביותר שבידי העולם הערבי. פאהד הוא האיש המחזיק את ידו על ההדק של נשק זה. כמוסלמי קנאי וערבי לאומי לא תהיה לו ברירה אלא ללחוץ עליו. בכוא הרגע.

הארץ

סליחה, שיבוש בתקשורת

הנציג הרישמי של אש"ף

פירסם תוכנית-ישום

ואיש לא הגיב בישראל

דעם של פצצה מהירש את האו"ן. קרש של עלהיזית נקלט רק על-ידי אונל כשר-בה. במרוב יש תהודה עצומה לכל מחווה מילחמתית, גם כשהיא דיקה מתוכן. מחווה כיש שלום אינה מעוררת תשומת-לב, אף כשיש לה משמעות עצומה.

כך קרה לפני שבועיים להצהרה מדינית שהייתה צריכה להזיקף אוזניים ברחבי ישראל. מסר אותה ראש משרד אש"ף בלונדון, ד"ר סעיד חאמאי (34). יליד יפו, חבר הפרלמנט הפלסטיני, אחד המוחות המבריקים של אירגון פתח. אדם שלחם נגד צה"ל בקרב כראמה.

חאמאי פירסם תוכנית מפורטת שלום ישראל-פלסטיני. עיקריה: הקמת מדינה פלסטינית לצד ישראל ויתור על המאבק המזויין; דריקים ישראל-פלסטיני; הפיכת רעיון איחוד הארץ ל"מטרה סופית"; שתוכל להתגשם רק בהסכמה הדדית וב"ההליך הדרגתי". לא בימינו, הוא גם הציע שהגבול בין ישראל ופלסטין יהיה פתוח. שיהיו בין שתי המדינות יחסים כלכליים ותרבותיים. ישראל תחזיר חלק מן הפלסטינים, אך ישראלים יוכלו גם להתיישב בתחומי פלסטין.

תוכנית זו היתה זהה כימעט לחלוטין לתוכנית שפירסם אורי אבנרי במהלך מלחמת ששת-הימים, ושגונתה בשעתו רשמית על-ידי אש"ף.

מיפגש גלוי. בעצם העובדה שחאמאי דוגל בתוכנית זו לא היה חדש. המומחים לענייני פלסטין ידעו כי מאז 1968 מטיף חאמאי בקרב צמרת פתח ואש"ף, לפיתרון זה.

החידוש היה בצורת הפירסום. חאמאי דיבר הפעם כנציג דיפלומטי רישמי של אש"ף. בביטאון פרו-ערבי אין ספק שלא יכול היה לעשות זאת בלי אישור מוקדם של יאסר עראפאת, ובלי הסכמת המוסדות העליונים של אש"ף.

וחשוב לא פחות: בתוכניתו קרא חאמאי למפגשים גלויים עם כוחות-השלום בישראל - דבר שאש"ף לא הסכים לו עד כה מעולם.

מה היתה התגובה הישראלית?

"עיון נוסף". שני הצהרונות פירסמו את הידיעה בעמוד השני. היא לא נמצאה ראוייה לעמוד הראשון, שהוקדש לפיתוח פתיחות של עסקני-מפלגות ישראלים על עניינים של מהיבך.

ידיעות אחרונות מסר דו"ח אובייקטיבי, אך לא הגיב על הדברים. מעריב, לעומת זאת, הכתיר את הידיעה במילים: "אש"ף ידרוש בוועידת ז'נבה קליטת פליטים ערבים בישראל". טען כי "לדעתו, המשך המאבק המזויין בישראל הוא השיטה היעילה ביותר".

כאשר פירסם דויד שחם בדבר מאמר חוצץ נגד טיפוס זה, חזר בו מעריב. הוא פירסם כעבור שבוע ידיעה קטנה כ"תיקון טעות" קבע כי "בירור נוסף העלה" שהיה "שיבוש בתיקשות", וכי "למנו עזה מעיון בטכסט המקורי שניציג אש"ף העלה היהודים. מתוכם שמתע שאין הוא סבור שהמאבק המזויין הוא בבחינת השיטה היעילה ביותר נגד ישראל". כל זה יכול להיות מיקרי, אך אין חוקיות במיקריות זו. אין זה מיקרי ששום גורם ישראלי לא מצא לנכון להשיב בפה מלא להצעתו של חאמאי, לברך עליה או אף להציע דרישה עימו.

במאמרו, אש"ף בענין עצמו" תיאר אורי אבנרי, לפני חודש וחצי, את פעולתו של חאמאי למנוע רעיון זה (העולם הזה 1955).

גילויים חדשים בפרשת עמידר:

זרות עליוני נכונים מן המשכורת. אולם הלוואות מיוחדות אלו הוחזקו זרו עליוני מתן צ'קים דחויים לבין בריבית של 6%, לתאריכי החזרת ההלוואות. אלדורוטי נתן כנגד הלוואה שקיבל בעצמו צ'קים דחויים, וכך גם כנגד הלוואה שהפיץ דיר לאחותו - וחתם כמסב על ה"צ'קים שלה!"

אין ספק כי המועמד להיות שר התיקשות לודא פרשת "עמידר", ומי שעופר מינה אותו מיועצו, ידע מה מקור הכספים שזכר, וכי כך שהורה לתת הלוואה לאחותו שאינה עובדת "עמידר" עבר עבירות פליליות!

הלוואה

לבן

ביקבות אלדורוטי הלך גם ראש אגף-הכספים של החברה, חיים טל, שחורה לכך - כעדותו במישטרה - לתת הלוואה של 6000 לירות לבנו משה, שאינו עובד החברה. כך סיפר כי טל הורה לו גם לתת הלוואה לאדם נוסף שאינו עובד החברה איש בשם פלורנטל. זה קיבל 15 אלף לירות ללא ריבית ביולי 1974. הלוואות אלו טל בוצעו בבנקים לפי פתק בכתב-ידו של כץ. כך העיד כי אינו יודע מיהו פלורנטל, אך חקירה קצרה גילתה כי שמו הקודם של טל הוא פלורנטל, וכי אחיו ממשיך להיקרא בשם זה.

אבל אלדורוטי וטל עודם חופשיים, ואל-דורוטי עוד מצטייר בציבור כקורבן! עיון במיסמכים המצויים במישטרה גילה עוד עובדות מדהימות על חליבת עמידר בידי ראשיה. כך החל עובד בעמידר בשנת 1961, וכעבור שנתיים התמנה מנהל מח' קת הגיבורות. בשנת 1964 הקציבה החברה 150 אלף לירות לקרן הלוואות-רכב לעוברי דיה. הכסף לא הספיק, ונחתם הסכם עם סניף בנק לאומי ברחוב דיזינגוף, לפיו יתן הבנק מדי-שנה 30 אלף לירות לקרן. בריבית של 12%, וכל עובד שיקבל הלוואה יפתח תוכנית-חסכון בבנק. התכנית לא פעלה, ובוטלה.

ראשי החברה לחצו על כץ למצוא פיתרון כספי לקרן. כך חשב, עד שמצא את

צבי אלדורטי העביר

כספים לאחותו

חיים טל קיבל

הלוואות למישפחתו

משהו מוזר קורה בעמידר. המישטרה נחמה לעצור ולהאשים שני אנשים, את גיבורי-החברה צבי כץ ואת מנהל סניף יפו של בנק ברקליס, מרקו סיטון, והלכה לגות. למעלה מהודשים הלפו מאז החלה המישטרה בחקירה, ולמרות שבידיה הוכיחה על מעורבות בכירים נוספים בקבלת טובות-הנאה מכספי החברה, אין היא עושה דבר בנדון. האחראי לחקירה, סגן-ניצב אריה נאור, טוען, כי עדיין צפויות הפתרעות אשרי המאמין.

בינתיים אינו עושה את המתבי קש לפי העדויות שבידו - לפי צור את ראשי החברה! לפישטקה מסתפק נאור בדגירקק, מניח ל"דווייתנים להמשיך לשחות בשקט.

לוייתן כזה הוא צבי אלדורוטי, שקנה לעצמו את אהדת הציבור בשעה שהתפטר מתפקיד יושב-ראש מועצת-המנהלים של עמידר, כדי להפגין הודאה באחריותו. עד כה ידוע היה כי אלדורוטי קיבל הלוואה מקרן-הרכב של גיבור החברה צבי כץ, בסך 18 אלף לירות. בראיונות שהיכו גלים בכל אמצעי-התיקשות, הסביר אלדורוטי את תומתו וחסותו, אמר כי היה רק יושב-ראש מועצת-המנהלים ולא המנכ"ל. הוא הדגיש כי קיבל הלוואה לקניית רכב באופן רישמי, ולא העלה בדעתו כי מקור הכספים להלוואה זו אינו קרן-הרכב הרישמית אלא כספי הגניבות של כץ.

אומנם, חדיעין שמו לב כי אלדורוטי התפטר מתפקיד יושב-ראש, אך המשיך להיות חבר מועצת-המנהלים. הם הבחינו כי איש מלבדו לא התפטר, וכי שריהשי כון אברהם עופר הצליח להגות את חברי ועדת-הכספים של הכנסת, הטרודים בהגידלת דמי האש"ל לעצמם.

תחילה הודיע עופר לחברי ועדת-הכספים כי מינה ועדת-בדיקה פנימית המורכבת מחברי מועצת-המנהלים של עמידר (השר תפסם לאשמה ולאחריות) לחקור מה שקרה. חברי-הכנסת סירבו ודרשו ממנו כי ימנה ועדה ציבורית, עופר הודיע כי אכן כך יעשה. אולם תוך כמה ימים, אך שחזר הכל את גילויי העולם הזה (1957), שתבע את פיטורי כל ראשי החברה האחראים - כולל אלדורוטי וכל מועצת המנהלים - כבר ביטל עופר את הוועדה הציבורית. כך נשארה עמידר נתונה רק בידי המישטרה הנוחה, שמשום-מה מסת

היו"ר שותף למעילה

הפתרון. בבנק איגוד ברמת-גן היה לחברה חשבון רישמי מיספר 15001/67. כך בא בדברים עם מנהל הסניף, רוזנבאום (שעבד קודם בבנק אגודת ישראל). פתח בשם החברה חשבון נוסף שמיספרו 24020/62, וצירף להוראת-הפתיחה גם טופס של ה"חברה עם דוגמות חתימה. כך הצהיר כי הודיע לחיים טל על פתיחת החשבון המיליון חד. הוא הניסח לחשבון הפרטי 2 מיליון לירות, ודאג כי יהיו בו תמלול מינימום 2 מיליון לירות מכספי החברה ועוד כמיליון לירות נתן הלוואות באמצעות החשבון המיוחד. משנכח כי השיטה פורעלת, פתח חשבונות כאלה בבנקים נוספים. החשבון המיוחד בבנק איגוד שימש לעשיית הרווחים שחולק באמצעות החשבונות בשר אר הבנקים. הרווחים באו מריבית על הסכומים המופקדים בחשבון.

מקור הסכומים היה בכספי "ע" מידר" שכן היה צריך להעבירם לבנקים ולמוסדות אחרים. הוא עיכבם אצלו לכמה שבועות בחש"ב הון המיוחד, וגבה ריבית. המוס"ר דות שהיו צריכים לקבל את הסכומים לא שמו לב לפיגור בתשלומים. מאז.

האחראים

ידעו!

כץ טען בעדותו כי כל הוראות התשלום עת הוציא כספים מן הבנקים היו בחתימתו ובחתימה נוספת, ולא (המשך בעמוד 27)

מאח יגאל לביב

בחברה, וזמן קצר אחרי הבחירות התמנה יושב-ראש מועצת-המנהלים פעיל, בשכר. אלדורוטי גם לא יכול לטעון כי אינו מבין במינהל. שכן לא זו בלבד שהסכמתו לחיות מנכ"ל יו"ר פעיל מטילות עניו אחריות, אלא הוא גם זכה בשנת 1968 כפרס רוי וזיו למינהל ציבורי!

לאלדורוטי היה הסבר כימעט-משכנע להלוואות שקיבל מכן. אולם, הוא מסתיר מה שגילה כץ בעדויותיו במישטרה, כי אצל דורוטי הורה לו לתת הלוואה של 4000 לירות מקרנותיו לאחותו של אלדורוטי, שרי. הלוואה זו ניתנה לה למרות שאינה עובדת "עמי" דיר" וחתימתו של אלדורוטי מתינוספת על הצ'ק שנתנה אחותו ל"חחורת הלוואה. הוא חתם להפיכת הצ'ק!

אם כך, לא מדובר כבר בטעות בתום-לב של אלדורוטי, שקיבל 18 אלף לירות מכספי הגניבות של כץ במקום מקרן הרכב הרישמית של החברה. כך סיפר בעדותו כי אלדורוטי ידע היטב שכך פתח חשבון מיוחד ממנו נתן הלוואות לעובדי עמידר שלא היו זכאים להלוואה מקרנות החברה, או לאנשים שאינם עובדי החברה. כץ גילה כי ההלוואות הרגילות לרכב שזי עובדי החברה היו מוחי

פקת בדגירה-הרקק בלבד. העזתו של עופר גדלה עד-כדי-כך שהורדיע כי ימנה את אלדורוטי כיועץ מיוחד שלו לאיכולס ותיעוש הגליל - שכן עופר חש כי אלדורוטי הצליח, במסע יחסי-ציבור נמרץ, לשכנע כי אינו אשם.

הלוואה

לאחות

ש רק צרה אחת: העדויות שבידי המישטרה, הרוואות אור עתה לראשונה. עדויות אחד מצביעות על כך ש"אלדורוטי ידע עם ראש אגף-הכספים חיים טל, ועם ראש אגף-הביטוח שלמה מירון, חברו יחד רי קיבלו במימנה מכספי הגניבות של צבי כץ. עובדות אלו מחייבות את המישטרה לעצור מייד וזהעי מיד לדין את אלדורוטי, טל ומרי רון - שלישייה שהמושטרה חירששת לגעת בה משום-מה.

לא ברור גם מדוע נמנעת המישטרה מלגעת בראשי בנק איגוד ברמת-גן, שלפי העדויות שבידי המישטרה היה הגורם הפעיל המרכזי בכל עיסוקותיו של כץ, בהיקפים גדולים עשרות מונים מאלה של העסקות הקטנות עם בנק ברקליס. מדוע מגן אריה נאור גם על בנק איגוד? צבי אלדורוטי התמנה כמנכ"ל החברה באוקטובר 1972, והיה האיש הקובע בה מאז ועד היום. פורמאלית התפטר מתפקיד ה"מנכ"ל בספטמבר 1973, כדי להיכנס לרשימת המערך לכנסת אולם המשיך לשלוט